

SITUAȚIA ROMÂNIEI ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ

THE SITUATION OF ROMANIA IN THE EUROPEAN UNION

*General (r) prof. univ. dr. Anghel ANDREESCU**
*Inspector principal de poliție dr. Valentin DULGHERU***

Rezumat: *Ilie Șerbănescu scria în anul 2016: „Dedic această carte tuturor celor cărora Dumnezeu le-a dat tăria de a lupta, cu mijloacele lor puține, împotriva trădătorilor de neam și țară, vinovați de transformarea României într-o colonie la periferia Europei și a românilor în chiriași pe pământurile strămoșești.”¹*

Cuvinte cheie: *trădători de neam și de țară; periferia Europei; chiriași în propria țară; obediență; evaziune fiscală; Spațiul Schengen; migrație; jecmânirea țării.*

Abstract: *Ilie Șerbănescu wrote in 2016: “I dedicate this book to all those whom God gave the strength to fight, with their scarce means, against the kin and country traitors, guilty of transforming Romania into a colony on the outskirts of Europe and Romanians into tenants on their ancestral land.”*

Keywords: *colony; traitors of the nation and the country; outskirts of Europe; tenants in their own country; obedience; tax evasion; Schengen Space; migration; looting the country.*

Occidentul a transformat România într-o colonie fără ocupație militară care reprezintă o noutate în domeniul acesta, istoria nu a consemnat până acum asemenea evenimente.

* Membru titular al Academiei Oamenilor de Știință din România, anghel.andreescu@gmail.com

** vali.dulgheru@yahoo.com

¹ Ilie Șerbănescu, *România o colonie la periferia Europei*, Editura Roza Vânturilor, București, 2016, p. 3.

Interesante sunt interpretările autorului, foarte riguroase din toate punctele de vedere, cu argumente de necontestat, dar mai ales economice, politice, el însuși fiind un economist de valoare și mai mult decât atât nu a fost contestat în plan economic și politic, nici referitor la această lucrare deosebită.

Același autor prezintă „*invazia vestică în est cu acaparări masive și la viteze istorice*”².

S-a trecut la: exploatarea resurselor naturale, distribuțiile de energie (de fapt doar colectarea banilor), urmând industriile, serviciile, comerțul, de fapt totul care aduceau profituri uriașe și fără susținere fiscală mare, cu potențial de dezvoltare pe termen lung, România fiind bogată în resursele cele mai căutate (petrol, gaze, neferoase, forță de muncă calificată, numai bună de exploatat).

Autorul apreciază că această formă a colonianismului nu putea lăsa nepedepsit statul român, mai ales că și-a plătit integral datoriile externe în speranța de a nu mai depinde de marii creditori internaționali.

Premierii României, oamenii politici s-au întrecut în desființarea băncilor din România, vânzarea resurselor, distribuția de energie, utilităților, pădurilor, pământurilor etc.; românii fiind singurii din statele foste comuniste care au săvârșit asemenea grave greșeli care ne-au costat mult.

Autorul, Ilie Șerbănescu precizează că „*negocierea admiterii în UE, s-a desfășurat sub semnul devizei, vreți aderarea, dați economia.*”³

La toate s-au adăugat pretențiile impuse de FMI și Banca Mondială privind liberalizarea prețurilor, privatizării obligatorii ale monopolurilor din utilitățile publice sau falsele privatizări către companii de stat, cum ar fi: OMV, Enel, CEZ, GDF, externalizarea sistemului bancar, dezmembrarea companiilor integrate din toate domeniile (energie, căi ferate etc.).

Capitalul strain a practicat un jaf sistematic, cu salarii mici, pierderi programate pentru a nu plăti impozite și capitaluri suplimentare de repatriere în țările de origine, de fapt o exploatare nerușinată, de trecere din proprietatea statului român, tot în proprietatea statelor din care fac parte.

² Idem.

³ *Ibidem*, p. 28.

Astfel, capitalul strain externalizează către statele de origini profituri imense, de peste 100 mil. €/zi, fără fiscalizare ajungând la început 35-40 mld./an, iar în ultimii ani, fiscalizând doar 7%.

Cheia jafului din România, salarii mici, partenerii europeni în frunte cu Germania și Franța nu ne consideră parteneri, ci vasali și se comportă ca niște stăpâni.⁴

De precizat și despre comportamentul execrabil, de tip *sovietic*, al comisarilor de la Bruxelles, care au eliminat orice brumă de nădejde pusă de românii neinformați în UE.⁵

Tot capitalul străin stabilește prețurile de producție la materii prime și materiale, cursul leului etc.⁶

Impozitul pe profit străns la bugetul de stat român este de numai, 2,7 mld. €/an, iar masa profitului este de 80 mld. €.

Unde dispar 60 mld. €, decât pe calea străinătății?!

În top exportatori, doar trei companii românești, iar toate ajutoarele de stat au ajuns la companiile străine tot timpul.

„De asemenea, capitalul strain este cel mai mare evazionist fiscal din România.”⁷

Grav este faptul că datoria externă a României în 2016, era de 90 mld. €, deși nu populația s-a împrumutat, iar România cu doar 30 mld. € și acestea au fost subsidiarele din România ale unor firme străine, deci trecute în contul țării noastre ca datorie externă.

Cu ce s-au ales românii în condițiile date, în timp ce resursele au ajuns la străini:

- petrolul și jumătate din gaze la austrieci;
- distribuția de energie la nemți și cehi;
- electricitatea la: austrieci, kazahi și ruși, plus carburanți;
- băncile la: austrieci, greci, francezi;
- industriile la: nemți, britanici;
- pădurile la: austrieci, maghiari și nemți;
- pământul (agricol) la: italieni, maghiari, danezi (40-60%).

⁴ *Ibidem*, p. 52.

⁵ *Ibidem*, p. 53.

⁶ *Ibidem*, p. 57.

⁷ *Ibidem*, p. 69.

Românii au primit: libertatea de expresie, de circulație și atât; în schimb România a ajuns doar o anexă de consum pentru statele membre, enumerate mai sus, capitalul străin a lichidat economia țării noastre de mai mulți ani. Din nefericire, România a ieșit năpăstuită din mandatul de comisar european în agricultură, ocupat de un român, cu cele mai mici subvenții agricole din UE, iar pentru agricultorii români doar ¼ din quantumul acordat celor din UE.⁸

De fapt UE a cerut economia și i s-a dat.

Capitalul străin a redus România la statutul de colonie și a fost realizat acest lucru folosind doar 26-27% din forța de muncă ocupată pe plan intern.

Comaniile străine și serviciile publice s-au dovedit mai bune în administrație decât statul român, dar pentru buzunarele lor, iar clienții români doar au plătit mai mult pentru servicii mai proaste decât înainte, fără investiții de întreținere în România, oricum nici măcar la nivelul fostului proprietar, statul român.

UE a exploatat murdar năzuința a mii de oameni și chiar înainte de a intra România în UE.

S-a ajuns în situații foarte grave, românii să plătească gazele proprii ca și cum le-ar importa din Rusia și nu din România. Jefuirea gazelor naturale și al petrolului din Marea Neagră continuă de către firmele străine, iar România, prin oamenii politici, nu reacționează în nici un fel.

Poporul român are dreptul de a cumpăra la prețul preții 50% din cantitatea de gaze din Marea Neagră și să suporte toate investițiile în prima etapă de firmele străine.

S-au încălcat toate legile posibile cum ar fi: acces la toate utilitățile private fără niciun acord, cu foarte multe derogări de la legile românești, mai rău decât atât, nu se pot angaja decât 25% cetățeni români pe domeniul respectiv.

Asemenea prevederi legale nu se aplică nici măcar în lumea a treia, iar referitor la contracte, România nu are nici un drept de control asupra cantității de petrol și gaze naturale, iar firmele ne vând nouă la prețul de bursă și nimic mai mult, deși sunt gazele noastre.

⁸ *Ibidem*, p. 158.

De fapt răspunderea o poartă cei care au condus România, făcând referire la anii de după '90.

Liberalizarea a devenit o farsă grosolană, iar noii proprietari nu investesc mai nimic în aceste domenii, doar jefuiesc cât de mult pot.

Față de români, conducătorii Ungariei nu permit vânzarea de pământ, chiar mai mult statul maghiar cumpără pământurile (terenuri) de la etnicii maghiari din Ardeal.

Conducerea Bulgariei a amânat în continuare scadența vânzărilor de pământ cu mai mulți ani.

Cum este posibil ca cei care au condus și conduc România să nu adopte una din soluțiile de mai sus?

Deja din anul 2014, și mai ales, din estimările neoficiale rezultă că achizițiile de către străini în Ardeal, pe lângă lege au depășit peste 60%.

Nu întâmplător se apreciază că România a devenit o anexă de consum de la periferia est-europeană, un fel de colonie, mai rău decât în *Planul Valev al URSS*, care din fericire, autoritățile din acele vremuri, deși comuniste, s-au opus și au plătit cu viața lor refuzul.

Din acest punct de vedere, Victor Orban, premierul Ungariei și-a demonstrat calitățile de lider, afirmând că țara sa nu va fi niciodată o colonie precum România.

O simplă trecere în revistă, unde am fost și unde am ajuns. În anul 1989, industria României dispunea de un capital cu o valoare de 226 mld. €, în prezent scăzut la 90 mld. €.

În anul 1989, industria României producea un PIB de 62 mld. €, iar în prezent doar 44 mld. €. În același an, industria națională asigura 90% din necesarul de produse ale României, iar o bună parte din producția industrială era exportată în foarte multe state ale lumii.

În 1989, agricultura României dispunea de un capital de 50 mld. € la valoarea din 2014, iar astăzi se reduce la 10 mld de €.

România ajunsese să aibă o industrie competitive deasupra multor state din Europa, astfel, economia României se situa în 1980, pe locul 23 în lume, acum pe 46.

În ultimii 30 de ani România a fost jefuită de 3,3 ori mai mult decât a fost jefuită de trei imperii în 530 de ani de istorie, cumulând pierderi de 1263 t. aur, la care se adaugă încă 12 564 t. aur din perioada 1877-1945, o auțițe de 484 mld. €.

Conform statisticilor oficiale, capitalul fix al României în 1989, era de 484 mld. €, adică avuția statului român de care a fost deposedat, în principal de străini, ajutați de cei care au condus atâția ani România.

În perioada anilor 1990-2016, PIB-ul României a fost egal cu suma de 3200 mld. €, din care 1100 mld. € sub formă de salarii, pensii etc. și restul de 2100 mld. € au ajuns la corporațiile străine.

Institutul National de Statistică al României a apreciat că 88% din capitalul utilizat în România este controlat de străini, restul de numai 12% de autohtoni.

Acesta este, din nefericire, rezultatul înstrăinării capitalului românesc, cu repercusiuni de mare amploare în viitorul țării noastre.

La acestea se adaugă *eroarea strategică* a celor care au condus România în 1990, când au respins varianta *Cojocaru* și au adoptat varianta *Brucan*, Legea 15/1990 prin care a fost deposedat poporul român de capitalul acumulat până în anul 1989, trecut în proprietatea privată și falimentată.

„Implementarea Convenției Schengen are drept scop eliminarea controalelor la frontierele interne pentru toate persoanele incluzând măsuri de întărire a controalelor la frontierele externe. Acestea implică o politică de vize comune, cooperare judiciară și polițienească plus un schimb permanent de informații.”⁹

Procesul de evaluare Schengen a celor două state: România și Bulgaria a început în anul 2008, pe trei domenii: cooperare polițienească, vize și protecția datelor.

S-au parcurs mai multe etape, cu verificările de rigoare, iar în 2011, Consiliul de Justiție și Afaceri Interne a votat în unanimitate decizia.

Parlamentul UE a aprobat admiterea celor două state, dar Olanda și Finlanda s-au opus, prin prisma așa-zisului pericol al migrației din Turcia, Bulgaria și România, de fapt pericolul venea dinspre Africa și Orient.

În cele din urmă, în 2013, s-a opus din nou Olanda, deși Mark Gray, purtătorul de cuvânt al Comisiei Europene a declarat că „*cele două țări au îndeplinit condițiile stabilite*”.¹⁰

⁹ Anghel Andreescu, Gabriel Ola, *Spațiul Schengen, mit sau realitate*, Editura Academiei Oamenilor de Știință din România, București, 2018, p. 67.

¹⁰ *Ibidem*, p. 70.

Ministrul slovac de externe și directorul Diviziei de Analize și Studii Strategice din Polonia au reconfirmat aderarea.

Spațiul Schengen a rămas doar cu numele pentru că la frontierele interne s-au reluat controalele în urma actelor teroriste grave din majoritatea statelor Europei, dar nu și în cele două state, Bulgaria și mai ales în România.

Au apărut garduri de sârmă ghimpată, controale amănunțite, atacuri teroriste, adevărate invazii ale migranților, în special, în Europa de Vest și Centrală, cu peste 2 milioane de migranți/an.

Frontex și Europol au apreciat măsurile luate de România de mai multe ori.

S-a ajuns așa departe încât nici în anii 2017, 2018, structurile UE au amânat din nou luarea deciziei pentru cele două state.

În concluzie: mai este de actualitate Spațiul Schengen atât de mult penetrat de migranți și teroriști, dar mai puțin prin România?

Cum se poate explica că România nu este în Spațiul Schengen însă stăpânește îndeajuns de bine migrația cât și acțiunile teroriste care au devastat Europa în ultimii ani?

Să nu uităm nici faptul că frontierele României se situează pe locul doi după Finlanda și frontierele sale sunt destul de bine apărate, mai ales, față de cei care se ocupă de traficul de persoane în UE.

*„Desființarea controalelor la frontierele interne ale UE, analiza atentatelor teroriste comise în ultimii ani în Franța, Belgia, Marea Britanie, Danemarca etc., cât și tulburarea gravă a ordinii publice în toată Europa, reclamă aplicarea fermă a legilor, până nu va fi prea târziu”.*¹¹

Secolul XXI va fi secolul migrației, determinat fiind de numărul mare al migranților și al formelor de migrație sau cel al haosului, violenței și dezordinii.¹²

Probabil că timpul va dovedi greșeala politicianilor Europei, mai ales a Germaniei care s-a opus continuu aderării României și Bulgariei, inclusiv prin intermediul altor state precum Olanda, caracterizată a fi de serviciu pe acest domeniu atât de important pentru securitatea cetățenilor UE.

¹¹ Colectiv, *Efectul migrației asupra securității României și a Europei*, Editura Rao, București, 2016, p. 225.

¹² *Ibidem*, p. 262.

Concluzie: Pentru realizarea securității: „economică, socială, juridică, ecologică, politică și militară din UE se impune aplicarea unui management eficient, în scopul reducerii dependenței dintre indicatorii țărilor membre UE și în primul rând a decalajelor economice”¹³

BIBLIOGRAFIE

- *** HG nr. 656/2011 privind structura organizatorică privind Departamentul Schengen, Afaceri Europene și Relații Internaționale
- ANDREESCU A., *Efectul migrației asupra securității României și a Europei*, Editura Rao, București, 2016.
- ANDREESCU A., OLA G., *Spațiul Schengen, mit sau realitate*, Editura Academiei Oamenilor de Știință din România, București, 2018.
- SITEANU E., „Considerații privind securitatea obiectivă”, *Revista Univers Strategic*, nr. 3(39), Anul X, iulie-septembrie, 2019.
- ȘERBĂNESCU I., *România o colonie la periferia Europei*, Editura Roza Vânturilor, București.

¹³ Eugen Siteanu, *Considerații privind securitatea obiectivă*, *Revista Univers Strategic*, nr. 3(39), Anul X, iulie-septembrie, 2019, p. 276.